

[Мовець 3]

Вадим Григорьевич Тульчинський, який розповідає про використання архіву припринтів Академії наук для відкритих даних.

[Мовець 2]

В даному контексті я буду розповідати виключно про розміщення у контексті відкритих даних, хоча в принципі, звичайно, це така тема. Що таке припринт? Ви, в принципі, всі знаєте.

Припринт – це така штука, яка не проходить рецензування, тобто це ваш авторський науковий твір. Відповідно, ви його можете розмістити дуже швидко і безкоштовно. До чого тут відкриті дані?

От уявіть собі звичайну ситуацію в рамках сучасного погляду на відкриту науку. Ви зробили деякі експерименти, написали на їх основі статтю. Тепер ви подаєте рукопис цієї статті до журналу.

В рукописі вже має бути посилання на колекцію відкритих даних, на цей набір чи кілька наборів, які ви використовуєте. От ви їх оприлюднили в Zenodo чи, як ми правильно пропонуємо, в репозиторії відкритих даних Академії наук. Вони доступні всім для пошуку, для аналізу.

А до моменту, коли вийде ваша стаття, може пройти півроку чи якийсь довгий термін. За цей час я, наприклад, інший дослідник, побачив ваші дані, зробив з них висновки і в мене вийшло раніше опублікувати відповідну статтю. Якби це був суд, то можна було б сказати, що ваша стаття була раніше подана, або історики науки можуть це з'ясувати.

Але для більшості звичайних науковців моя стаття вийшла перша, на неї перші будуть посилатись і більше будуть посилатись. Щоб цього не було, в концепції розміщення відкритих даних є така ідея, що одночасно з розміщенням даних ви розміщуєте припринт. Цей припринт може бути, щоб у вас не було потім проблем з оригінальністю текста статті, це може бути приблизно як тези, дещо скорочений текст, але він має викладати основні ідеї.

І отам, коли ви посилаетесь при розміщенні відкритих даних, є можливість посилатися на статтю. Статті ще нема у вас, ви посилаетесь на припринт. От така загальна схема.

Ви знаєте, що припринти, це така річ давня, вони з'явилися ще в 80-ті роки, це продовження такого листування між науковцями. Колись Лейбниц писав Ньютону чи Галілею Кеплеру і навпаки. Така система існувала і в якийсь момент оцей дядько Пол Дінспарк вирішив, що варто ці документи зберігати і давати до них доступ всім.

Початково всім співробітникам відповідної лабораторії, але з цього виріс той архів.org, який ви всі прекрасно знаєте. Виявилось, що це така дуже непогана річ, вона стала фактично першим інструментом справжньої відкритої науки. І виявилось дві речі, по-перше те, що швиденько все оприлюднюється, це прискорює науковий прогрес, обмін думками, обмін ідеями.

А по-друге, за рахунок того, що ці припринти не давали ніяких практичних вигід, і ніде не враховувались, то якість оцього контенту виявилась не гіршою, ніж у досить хороших наукових виданнях. Тобто це стала вже така прилична річ, на яку посилаються на припринти все гаразд. Останній час вони почали враховувати, зокрема і набори даних, і припринти зараз враховуються у звітах наукових робіт, але все одно для дисертації цього замало.

Я чув таке запитання щодо репозиторіїв відкритих даних, навіщо? У нас є така відповідь для архіву припринтів. Перше все, це українська мова.

Тобто українська мова в тексті, українська мова в інструменті самому, спілкування з кураторами підтримки української. Другий момент, не треба рекомендації. Для, наприклад, молодого дослідника це може бути певна перевага.

Не треба рекомендації з того, хто вже в тому, якщо це архіворк, треба рекомендації когось, що там вже пише. У нас нема модерації, у нас лише перевірка формальних вимог. Зручно.

Ну, а результат нічим не гірший. Тобто, припринт отримує дою, метадані попадають в усі головні мігнороді по всьому світі. Тобто, посилатися можна, все гаразд.

Тепер, як до нього доступитись? Ну, є два шляхи. Один такий спеціальний, це архів на Gov.ua. А можна виходити просто з сайту «Відкритої науки». Щось в мене тут воно з масштабом. Трохи я його отак перепрошую. Це у нас є головний портал «Відкритої науки», Open Science у нас був UA.

І там є переходи на всі оці підсистеми, і на Dataverse UA, і на наш архів Академії. Значить, що треба мати для початку роботи? Ну, для того, щоб просто переглядати припринти, звичайно, нічого не треба.

Для оприлюднення власного припринта треба дві речі. Перша річ – це аккаунт в домені нас Gov.ua. Це у нас така політика, що це архів саме Академії наук. Тих, хто розміщують, співробітники Академії, за дою сплачує Академія.

Оцей аккаунт отримати дуже просто. Треба звернутися до своєї установи, вам його видадуть. Хто?

Ну, уповноважена особа, зазвичай це або вчений секретар, або завіددіл кадрів. Ну, по-різному, в різних установах. Кількість оцих аккаунтів ніяк не обмежена.

Це нічого не коштує для установи. Тобто, просто вам треба, як ви співробітник, вам треба оцей користувач аккаунт зробити. Це вам дає і пошту в домені НАЗГО, яка корисна, і ви з'являєтесь у ріднот.

Це, взагалі, правильний спосіб, як ми маємо працювати. Ну, і друга річ, яка потрібна, це електронний-цифровий підпис. Будь-який, який ви знаєте в Україні.

Це може бути «Хмарний», наприклад, від Приватбанку. Це може бути «Дія підпис», це може бути файл, це може бути токен на флешці, будь-що. Значить, припринти у нас підписуються.

Аналогічно до того, як підписуються, наприклад, запити зараз, відгуки на дисертацію, тощо. Чому це треба? Ну, в принципі, Георгій Якович пояснив.

Щоб в нас не боліла голова. Детальніша інформація, є меню для авторів. Ця презентація буде доступна, але, в принципі, все досить легко знайти на сайті.

Отак виглядає оця сторінка. Для авторів оце меню. І тут вся інформація.

Два екрана, не видно. Тепер, як створювати припринт, в принципі. Ну, у нас там є шаблон.

Скачуєте шаблон. Це не обов'язково з нашим шаблоном працювати. Але це краще, тому що є певні вимоги щодо відкрити, ну, емблеми, відкрити оці ліцензії, і щодо посилання на правила.

Тому краще на основі шаблону, і воно одноманітніше буде. Шаблон сам містить всю інформацію. Тобто, шаблон — це інформація про те, як працювати з припринтами.

Там є, ну, все, що треба. Стили, таблиці, картинки, оце все. Тобто, пропонується створити на основі цього шаблону припринт, зберегти його в PDF.

Далі PDF треба підписати. Підписати можна на сайті ЦЗО цього державного. Можна на сайті Дії, можна на дуже зручний сайт, от я користуюся Приватбанком.

Тобто, вашого банку. Можливо, там теж є такий АЦСК. Тобто, де зазвичай, будь-який підпис, який визнається Україною, визнається і тут.

Єдине, що ми просимо підписувати, щоб результат був у PDF. Ну, всі вони це підтримуються, формат падається. Далі, якщо авторів декілька, то ще треба роздрукувати договір між авторами.

Він у нас там є, але треба внести свою інформацію. Його просто треба роздрукувати і підписати на папері. Ну, і скинути в PDF, підписувати не треба.

Чому так? Ну, вирішили, що багато підписів, не всім воно просто взагалі розміщувати, підписами користуватися. Але одна особа має в цьому розбиратися.

Ну, як, власне, оприлюднити? Ми будемо демонструвати, але, в принципі, так. Увійдіть в особистий кабінет за тим логіном паролем, який у вас є в домені Nazgov.ua. Можна переходити, можна ввійти в особистому кабінеті головного архіву припринтів. І тоді, якщо ви звідти переходите, то зберігається, не треба вже повторно вводити пароль. Далі там є майстер-падання. Ви користуєтесь для того, щоб вибрати оцей створений PDF файл та потім крок за кроком заповнити форму, що відноситься до метаданих, тобто назва, анотація, ключові слова.

Знов-таки ми зараз підключаємо штучний інтелект, ми покажемо, що можна простіше це робити. Далі, якщо є співавтори, то майстер запропонує їх знайти, а за відсутністю в базі, тобто якщо у них немає оцього аккаунту, якщо вони не були колись у нас в рідності якимись експертами чи щось, то воно створюється, форма заповнюється. І крім того, треба завантажити в цьому випадку оцей PDF договору між співавторами без підпису.

Значить, це тема листування. Звичайно, на вашу пошту буде надсилатись повідомлення. Є в особистому кабінеті такий інструмент спілкування.

Ну, повідомлення можуть з чого стосуватись. Якщо у вас там чогось не вистачає, то вас можуть запропонувати доповнити ваше подання. Методання на двох мовах у нас, українське і англійське.

Обидві, як потрібні. Значить, інструкція, звичайно, є. Є відео інструкції.

Ну, відео, як подати. Тобто, можна подивитись. Ну, воно і не дуже складно.

Значить, ось пряме посилання на основні інструкції. Тобто, підпис, подання одноосібного приприняття, подання приприняття співавторами. Це такі документи з картинками.

Крок за кроком. Ну, і відео. Ну, врешті, від мене все.

Я сподіваюся, що є Олександр Коломіць, який головний розробник, власне, цієї системи, і що він вам зараз продемонструє в роботі. Пане Олександр, ви є? Так, доброго дня всім.

Значить, я закінчую своє. Так. Зараз я покажу екран.

А на питання я потім відповім, після демонстрації.

[Мовець 1]

Так, видно усі. Екран. Отже, Вадим уже розповів практично все, що стосується того, що таке архів приприняттів і загальна концепція, як з ним працювати.

Я покажу практично. Ну, спочатку, як можна подивитися вже приприняти, які вже опубліковані. Для цього не потрібна реєстрація, не потрібен вхід.

Просто заходимо на сайт і останні припринти відображаються прямо на головній сторінці. Якщо нам потрібно якісь більш старі припринти, можна натиснути архіви і є пошук, є розширений пошук. Тут можуть бути по авторах, по датах оприлюднення, по назвах, по ключових словах і так далі.

Ну, і інструкції, про які Вадим вже сказав. Я покажу просто, як це виглядає. Інструкції короткі, зрозумілі, з картинками, невеликі досить, де детально розписано, як користуватися.

Інструкція для одноосібного автора. Автор одноосібного припринта, він не повинен заповнювати форму співавторів, звісно, є інструкція. І є інструкція для колективного.

Тут вже, як було сказано, потрібно заповнювати форму. Давайте пройдемося по цій схемі, як робиться подання. Спочатку потрібно зробити вхід.

Ми не зберігаємо окремі аккаунти в системі припринтів, а використовуємо аккаунти ReadNot, тобто в системі NASGOV.UA. І тому переадресація авторизації відбувається через систему Open Science, яка базу даних ReadNot використовує. Отже, якщо ми вийшли, то ми можемо натиснути зробити подання. І тут у нас є посилання на шаблон подання, який потрібно завантажити і його бажано використовувати, хоча це не є запов'язуючим.

Тобто можна, в принципі, в довільній формі сподавати. І договір між співавторами. Коли ми це все зробили, скажімо, у нас є...

Я для прикладу покажу, як подати припринт, публікацію, яка вже опублікована, просто для вправки. Перед тим, як завантажувати публікацію, її треба підписати в ReadNot, в CZO. Є інструкція, де короткі інструкції, є в нас інструкція про підписування на сайті CZO.

Тобто ми проходимо по цій інструкції. Давайте я покажу, як це робиться. Тут є можливість підписати послуги, підписати документ.

Скористатись можна діє підпис або електронний підпис, виданий, скажімо, банком. Ну, наприклад... Ну або, власне, тут зрозуміла інструкція, я не буду показувати детально.

Після того, як ми підписали документ, ми йдемо до сторінки «Зробити подання». І тут ми вказуємо мову, на якій у нас буде наша публікація. І я зразу скажу, що інтерфейс архіву припринтів є і на українській, і на англійській мові.

Але інтерфейс самої системи не пов'язаний безпосередньо із мовою вашого подання. Тобто ви можете подавати, скажімо, англomовну публікацію на англійській мові, але користуватись українським інтерфейсом, якщо вам так зручніше. Короткий список подання дозволяє перевірити, чи виконали ви всі умови.

Тобто, що ви підписали, що ви вийшли за допомогою аккаунта нас.gov.ua, що ви скористалися шаблоном, ви підписали його кваліфікованим електронним підписом. Якщо є співавтори, то ви підписали також договір із співавторами. Якщо це все відповідає і згодні на обробку даних, то йдете до наступного кроку.

Далі наступний крок пропонує завантажити файли. Нажимаєте додати файл. Мітка – це, власне, той ярлик чи мітка, під якою буде файл викладений.

Якщо ваша публікація може містити декілька файлів, наприклад, основний текст вашої публікації може містити картинки, графіки, діаграми, і тоді тут можна вказати, що саме ви завантажувате. Далі вибирайте компонент припринтів. Це, власне, що саме, який тип файлу ви завантажувате.

Кожен, подача має містити текст припринту. Звісно, без основного тексту не може бути подання. Інші типи файлу додаткові і необов'язкові.

Тобто ви можете якісь матеріали дослідження, аналіз даних, набори даних, як казав Вадім, для того, щоб потім можна було на них легко посилатись, і воно було б пов'язано саме з вашою особою. Отже, ми подамо текст припринту, наприклад, наш PDF-файл, і потім ми вводимо назву, можна її не міняти, і файл додано. Також у нас бета-тестування проходить сервісу, який за допомогою штучного інтелекту намагається виїняти основні метадані із публікації.

Я покажу, поки що ми не виклали на основний сайт, це бета-тестування знаходиться, я покажу, як працює ця функціональність. Отже, далі вам пропонується обробити файл, який ви завантажувате за допомогою штучного інтелекту, ви можете відмовитися від цього, якщо ви не бажаєте подавати ваш файл на таку обробку, тоді вам потрібно буде вводити метадані вручну. Якщо ви погоджуєтесь, йде запит на обробку, і після цього система запропонує вам підставити ваші основні метадані у форму.

Тобто, коли ви йдете на наступну форму, у вас вже подробиць іде в метадані публікації, у вас підставлено заголовок, підставлені ключові слова і підставлена анотація, та, яку згенерував штучний інтелект по вашій публікації. Ви можете довільно редагувати ту, чи навіть взагалі видалити, написати власну анотацію, якщо вам так виглядається більш правильно. І це, в принципі, корисна функціональність.

Але поки що давайте перенесемо, це знаходиться поки що на бета-тестуванні локальному, ще поки що недоступно взагалу, але буде в найближчі тижні, я поки перенесу. Тобто, нам будь-яка сторінка майстра подання містить дві мови, українська і англійська. Тобто, є ще основна мова вашої публікації і інша мова.

Тобто, якщо б я вибрав англійську мову подання, то в мене зліва була б англійська мова, а справа українська. А оскільки я вибрав українську мову подання, то в мене зліва була б англійська мова, а справа українська. І вони помічені зірочкою, отже є обов'язковими.

Так, я анотацію теж скопіюю. І ключові слова вводяться досить специфічним чином. Ну, наприклад, я покажу як це робиться.

Тобто, якщо ми вводимо ключове слово, потрібно натиснути клавішу Enter і тоді ключове слово приймається. Щось я тут увів. Ключові слова можна видаляти крестиком і додати інші.

Але обов'язково після вводу ключового слова потрібно або вибрати його зі списку, який з'являється, або натиснути кнопку Enter. Тоді воно обводиться овалом, біля нього з'являється крестик для видалення і в такому разі ключове слово прийнято. Ну і йдемо далі.

Далі у нас список авторів. Як вже Вадим зазначав, автори мають бути із системи ReadNode і у нас є діалог, який дозволяє шукати в системі ReadNode. Наприклад, ця публікація, яку я зараз додаю, один із співавторів Сергій Лавренюк.

Давайте я покажу, як можна.

[Мовець 3]

Я вважаю, що у вас дві хвилинки залишилось. Може не так детально, але можна все знайти в інструкціях.

[Мовець 1]

Так, ми додаємо співавторів. І далі, чи опублікувався при Print чи ні, і ми можемо коментарі написати для куратора. Це не обов'язково, але ми можемо зазначити якусь інформацію.

Як Вадим зазначав, куратор не перевіряє наукову складову публікації, а перевіряє тільки формальне виконання умов. Тобто, що є електронний підпис правильно накладений, є договір між співавторами завантажений, якщо є співавтори, і що формально виконані всі умови. Тому тут ми можемо написати будь-який коментар.

І нарешті остання сторінка майстра подання, це підтвердження. Ми тут перевіряємо, що вся інформація вірна, і нарешті відправляємо. Після цього на електронну пошту приходить сповіщення, і у вас в списку вашої публікації з'являється цей документ.

І що робить куратор? Коли ви подали публікацію, я покажу, у куратора вона з'явилася, він її дивиться і, наприклад, де йде переписка. Якщо в нього є якісь зауваження, він бачить коментарі, які ви йому написали, він може додати повідомлення.

Тобто, якесь повідомлення, якщо вам треба щось доробити чи замінити. І в такому разі у вас воно з'являється тут, коли ви дивитесь на ваші подання. У вас обговорення.

Ви бачите відповідь куратора і можете виправити, якщо є якесь зауваження. Якщо зауваження немає, то куратор нажимає опублікувати, і припринт з'являється ось тут. Ну, це фактично основне, це все, що я хотів показати.

[Мовець 3]

Дуже дякуємо. Питання у Андрія Терехова і ще багато питань в чаті. Почнемо з Андрія.

[Мовець 4]

Ну, в мене не одне питання, в мене кілька питань. Ну, по-перше, таке питання. От після того, як зроблю всі ці кроки, скільки проходить час до опублікації статті?

Ну, в середньому, в середньому.

[Мовець 1]

Ну, день. День, напевно. Тобто, це дуже швидко, куратор перегляне формальну відповідність правилам і тут же одразу опублікує.

[Мовець 4]

І ще таке питання стосовно договору між авторами. Якщо є автори за кордоні, що з ними робити? Це не обмеження.

Тобто, їм також потрібно цей договір підписувати?

[Мовець 2]

Ну, нам потрібен в будь-якому разі, у нас договір україномовний, але в будь-якому разі нам потрібен від них дозвіл на оприлюднення цих інтелектуально власних, не тільки ваших. Тобто, ну, зробіть з ними англійський.

[Мовець 5]

А достатньо буде їхнього відсканованого підпису? Саме так, саме так.

[Мовець 2]

Без електронного підпису, без нічого. Відсканований з підписом, тому що ви фактично підтверджуєте своїм електронним підписом на припиняття, що все гаразд. Але формально треба все перевірити.

[Мовець 5]

Зрозумів. І останнє питання. Скажіть, будь ласка, чи можу я, наприклад, спочатку на українській мові опублікувати припринт на цьому сайті, а потім в архів.org на англійській мові?

Чи ні?

[Мовець 2]

Звичайно, тут немає ніяких обмежень, більше зато система антиплагіату, зазвичай, якщо ви переклали на англійську, не будуть це вважати плагіатом.

[Мовець 5]

Добре, добре, дякую вам ще раз.

[Мовець 2]

Українська мова якраз дозволяє швидко це робити. Ідея в тому, що максимально просто. А метадані у нас двомовні, відповідно вони підуть в ці всі джерела.

Автоматично всіми перекладається, ЛЛМ автоматично перекладає ці тексти.

[Мовець 5]

Дякую, на мою думку це така важлива річ, тому що до сьогоднішнього вебінеру я навіть не знав, що є такі архіви Академії. На жаль, на жаль. Дякую вам ще раз.

[Мовець 3]

Ну і знову ж таки, що публікація після опублікування автоматично отримує DOI і безкоштовно для авторів, і дані з неї підтягуються автоматично також у системи пошуку. Ну і я якраз зараз показую, що якщо є співавтори, то коли ви завантажуєте файл, отут де компонент, там є договір між співавторами. І він може бути, його не потрібно, не обов'язково чи навіть не потрібно підписувати електронним підписом, це просто може бути відсканований договір.

Якщо з іноземцем, то відповідно в нього попросити, щоб він на англійській мові щось таке підписав і сюди можна завантажити.

[Мовець 5]

А скажіть, а от електронний підпис тільки в Дії, чи можна...

[Мовець 2]

Ні, будь-який, будь-який, приват, будь-який підпис, який працює в Україні.

[Мовець 5]

Ну я зрозумів, просто я вас там побачив з Дії.

[Мовець 2]

Три, в презентації написано про три, але вони не обмежені цими трьома. А ЦСК приватбанку я користуюсь, зазвичай він більш зручний.

[Мовець 3]

Добре, наступне питання, ну це вже таке дуже технічне.

[Мовець 1]

Наступне питання, є руки якісь, я не бачу, мабуть немає. Тепер в чаті дійсно всі записи вебінару нашого сьогоднішнього і те, що буде завтра, будуть розіслані по електронним адресам всім учасникам вебінару. Те, що стосується завтра, то там будуть чисто такі дуже цікаві практичні заняття, коли Світлана Смоляк, вона співробітниця Центру колективного користування Інституту металофізики, вона просто візьме дані і з самого початку покаже, як формується мета-дані, як закладаються самі дані, всю цепочку підготовки до публікації дата-сетів вона покаже.

Тому я запрошую на завтра всіх тих, хто хоче навчитися розміщати дані, що працівників Академії наук, що університетів, для нас зараз це немає різниці. Тепер з приводу доступу до архіву, чи дійсно, тут Андрій Шевченко задає, чи дійсно я можу відкрити зовній припринт і прочитати його і скачати без паралля?

[Мовець 3]

Так, зараз давайте я вийду, ось я вийшов, відповідно подавати я не можу, зникло подати, але ось, наприклад, взяти ось цю інформацію, оркід номерів авторів до публікації і є текст. Я її натискаю, ось, будь ласка, ось доступ.

[Мовець 1]

Чудово, чудово. Але для подачі потрібно... Ні, ні, ну я от зовні захожу там з Англії, хочу прочитати.

Ні, без проблем. Без проблем. Дуже дякую.

[Мовець 2]

Стоп, стоп, стоп, стоп. Насправді зараз можуть бути проблеми, і це проблеми періодично нас GOV.UA, а це наш домен, він періодично закриває доступ за кордоном. Я не знаю чому, це не постійно, але час від часу таке буває, це не від нас залежить.

[Мовець 1]

Зрозуміло, ну я думаю це временна така якась може бути ситуація.

[Мовець 2]

Це пов'язано з війною, але час від часу закриває, час від часу відкриває.

[Мовець 1]

Головне, що функціонал настроєний так, що можна зовні заходити і читати те, що вже опубліковано. Чудово.

[Мовець 3]

Ну і також, звісно, англійська мова є, повна підтримка в інтернеті.

[Мовець 1]

Чудово. Тепер у GOV.UA є питання як екаунт, з екаунтом. Тобто, чи повинен дослідник взяти у чинних секретаря, чи у відповідальної особи дозвіл?

На розміщення ні, він пароль має отримати, має отримати пароль.

[Мовець 2]

Але ця функція вона існувала до архіву припринтів, вона не пов'язана з архівом припринтів. Це універсальна штука, але в рамках відкритої науки ми вважаємо, що такий метод має бути основним, і що люди мають отримати електронну пошту.

[Мовець 1]

Я молодий вчений, я ще не маю такого екаунта, до якого я повинен звернутись, щоб відкрити екаунт і пароль.

[Мовець 2]

Це або вчений секретар, або керівник відділу кадрів. Вони мають вам видати. Тобто, я не знаю, залежить від установи, але в принципі це для всіх, і воно ніяк не обмежено.

Тобто, установа нічого на цьому не втрачає.

[Мовець 6]

Перепрошую, можна питання? Так. Я, як, наприклад, відповідальна особа, вчений секретар, де я можу взяти цю інформацію?

Це реєстрація нашої установи. Де?

[Мовець 2]

Ріднод, у вас є? У вас в Рідноді є така можливість подати заявку. В Ріднод.

Ріднод — це система оцих запитів, і там у вас, тобто, вам надано відповідно установою ваше таке повноваження, то там у вас є можливість подати заявку на необмежену кількість емейлів для ваших співробітників, цих аккаунтів. Це вона дає емейл, вона дає можливість працювати з Ріднод, вона заодно дає можливість користуватися сервісами не тільки нашого сайту, але і головного порталу відкритої науки, там є, ну там, пошук співробітників, всякі такі речі, вони теж потрібні зареєструватися.

[Мовець 1]

Чудово. Сергій Якович, ви підняли руку, будь ласка.

[Мовець 4]

Та я тільки пояснюю з цим аккаунтом. Десь два або три роки назад для всіх інститутів Академії наук через ученого секретаря була розслана лист про створення аккаунту на мені на gov.ua. В нашому інституті цим відповідає вчений секретар, група вченого секретаря, і кожному співробітнику створено аккаунти. Тобто Вадим Григорьевич сказав вірно, вчений секретар через систему Ріднод звертається і це робиться автоматично, тут нема ніяких проблем.

Тобто, якщо ви не отримали, допустимо, у нас в інституті, не всі співробітники отримали логінний пароль від корпоративної пошти. Це не проблема, це механізм працює. Там єдина відмінність полягає в тому, що пароль корпоративної пошти змінюється кожні два місяці.

Тобто те, що було створено, будемо казати, рік назад, не працює. Але зміна пароля виконується просто, автоматично, при першому логіні на корпоративну пошту. Так що це не є проблемою.

[Мовець 1]

Добре, дякую Сергію. Це вже давчина секретаря. Тут цікаве питання у давтян.

Я публікую припринт. Я доїв, отримую так автоматично, але інтелектуальна власність на інформацію припринта на результати дослідження, так, щоб їх хтось не використовував. Як вона регулюється?

Чи є ліцензія, яка буде там зберігати?

[Мовець 2]

У нас є звичайна ліцензія, вона тут доступна, але це ліцензія відкритого доступу. Є текст, є посилання, у вас є ось. Тільки відкритого?

Тільки відкритого. Припринти потрібні для відкритого доступу?

[Мовець 1]

Я задаю питання, яке прочитав у чаті. Добре, добре. Наступне питання.

Для авторів Дружніх до нас Академії наук. Можливо?

[Мовець 2]

Це серйозне питання. Дружні до нас Академії наук мають якимось домовитись з нашою Академією наук, або ми можемо їм допомогти створити таке. В цьому проблема, ви прекрасно знаєте, проблема в тому, що за все безкоштовно хтось платить.

І в даному випадку це оплата за дої. Вони не такі дорогі, але це процедура, тому так. Якщо домовитись між академіями, то може...

Чудово, чудово.

[Мовець 1]

Тоді треба укріплювати дружні стосунки, так, щоб можна було в ваш архів викладати медичну якусь цікаву публікацію. Або співавтори. Співпрацюємо.

[Мовець 2]

Якщо один з авторів Академії.

[Мовець 1]

Я думаю, така цікава масштабна робота буде. З приводу антиплагіату. Ви якось там перевіряєте на припринки?

[Мовець 2]

Ми не займаємося цією перевіркою. Не потрібно. У нас в правилах написано, що у вас нема плагіату.

Ви підписали, що у вас його нема. Ви за це і відповідаєте. Але, в принципі, ці припринки, вони попадають в усі оці наукові сховичі.

Відповідно, вони використовуються, коли йде перевірка на плагіату. Тому що доїть. Тому що воно метадані підтягується в оці головні іноземні і українські сховичі.

У Харвестер відкриті науки ненукаїни. Ну, тобто, в оці всі BOOCK. Воно є просто.

[Мовець 1]

Добре. Дуже дякую. Ще питання публікації припринків.

Чи є безкоштовною? Абсолютно. Чудово.

Тепер питання, якщо встановлене, відноситься до академії наук. Ну, якби, все ж таки, це такий архів відомчий. Якщо я кажу про архів ОРК, то вон такий всесвітній.

Чи можна очікувати, що через рік, може, наш архів припринків Академії наук стане відкритішим?

[Мовець 2]

Це питання політики Академії. Ми лежимо в машині. Тобто, поки що Академія звітує про свої гроші.

Вона їх витрачає на роботу співробітникам Академії. Ми можемо допомогти у створенні вашого інструменту, або якого. Може бути якийсь договір, я не знаю, навіть безкоштовний, між установою Академією наук.

В рамках якого вам це дозволять. Якщо так, ну, ми за. Візьмемо під козирьок.

Нам все одно. Це ми спеціально обмежували доступ. Так-то, в принципі, технічно все можливо.

[Мовець 1]

Добре, дякую. Більше питань немає. Тоді ми сьогодні закінчуємо нашу сесію.

І я всіх запрошую прийняти участь в завтрашньому засіданні. Воно буде дуже цікаво для тих, хто має дані або планує свої дані розміщати в нашому репозиторії. Тобто буде дійсно дуже так покроково пояснено, що треба робити, щоб ваші дані виявилися у нас в репозиторії і були опубліковані.

Безкоштовно. Дуже дякую всім. І ще раз запрошую завтра прийняти участь в завтрашньому вебінарі.

Якщо питань немає, тоді всім дуже дякую.

[Мовець 2]

Дякую організаторам.

[Мовець 4]

Дякую.

[Мовець 1]

Дякую нашим лекторам, що потратили час і дуже цікаві були лекції.

[Мовець 6]

Дякую. До побачення.

[Мовець 1]

До побачення.